

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12Csp/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824200497
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Chlebo
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2026:5824200497.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudcom JUDr. Martinom Chlebom, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. B., o zaplatenie 765,89 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 20.02.2024 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť v prospech žalobcu sumu 765,89 EUR spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 765,89 EUR od 17.10.2023 do zaplatenia. Žalobca zároveň žiadal priznanie nároku na náhradu trov konania.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 16.10.2023 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, Bratislava, IČO: 00686930 (ďalej len „Pôvodný veriteľ“) a žalobcom (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávok“), postúpil Pôvodný veriteľ na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve Pôvodného veriteľa v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči Pôvodnému veriteľovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 06.02.2013 Zmluvu č. 2912574970 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Pôvodného veriteľa v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy Pôvodný veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaná napriek opakovaným výzvam Pôvodného veriteľa neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak Pôvodný veriteľ dňa 03.07.2023 vypovedal Zmluvu. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 765,89 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 765,89 EUR, z riadneho úroku vo výške 0,00 EUR, z úroku z omeškania vo výške 0,00 EUR, z poplatkov vo výške 0,00 EUR a z poistenia splátok vo výške 0,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde Pôvodný veriteľ deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná po postúpení pohľadávky do dňa podania žaloby nič neuhradila. Žalovaná suma predstavuje 765,89 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 765,89 EUR. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania podľa

ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 17.10.2023, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Ani napriek snahe súdu sa nepodarilo postupom podľa § 116 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zistiť skutočný pobyt žalovanej, zároveň žalovaná na zistenej potenciálnej adrese doručenia súdne zásielky nepreberala. Žaloba bola žalovanej doručená fikciou doručenia na úradnej tabuli a webovej stránke súdu postupom podľa § 116 ods. 2 CSP. Žalovaná sa v konaní nevyjadřila, pojednávania sa nezúčastnila.

4. Súd vydal dňa 08.04.2024 platobný rozkaz. Nakoľko sa žalovanej nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk, platobný rozkaz bol uznesením č.k. 12Csp/6/2024-111 zo dňa 04.03.2025 zrušený a súd vo veci konal ďalej.

5. Pojednávania dňa 05.03.2026 sa nezúčastnila žiadna zo strán sporu. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím bez jeho prítomnosti. Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila.

6. Podľa čl. 12 CSP, na prejednanie veci sa nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 157 ods. 1 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Podľa § 177 ods. 1 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

Podľa § 181 ods. 2 prvá a druhá veta CSP:

Po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci.

7. Súd dňa 05.03.2026 vykonal pojednávanie, na ktoré boli obe strany riadne predvolané a dôsledkov svojej neprítomnosti si museli byť vedomé. Na uvedenom pojednávaní súd odprezentoval aj predbežné právne posúdenie veci. Zúčastniť sa pojednávania je právom a nie povinnosťou strany. Neúčast' strany na pojednávaní však stranu vystavuje riziku, že bude znášať dôsledky svojej procesnej pasivity, ktoré sa prejavujú napríklad tým, že nebude schopná reagovať na predbežné právne posúdenie súdu odprezentované na pojednávaní.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín tvoriacich súdny spis.

9. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

Podľa § 132 ods. 2 CSP, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

10. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci.

(Števcák M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, komentár, C.H.Beck, 2016, str. 568)

Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je zamietnutie žaloby bez dokazovania.

(Števec M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, komentár, C.H.Beck, 2016, str. 571)

11. Súd dospel k názoru, že žalobca si riadne nesplnil povinnosť tvrdenia (čl. 8 CSP a § 150 ods. 1 CSP) a povinnosť opísania rozhodujúcich skutočností priamo v žalobe (§ 132 ods. 2 CSP). Zo žaloby nebolo možné zistiť čo bolo právnym dôvodom vzniku pohľadávky nakoľko žalobca len konštatoval, že Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou dňa 06.02.2013 Zmluvu, ktorej súčasťou boli VOP a na základe tejto Zmluvy Pôvodný veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a VOP. Až spolu s ospravedlnením neúčasti na pojednávaní žalobca súdu zaslal listinu s názvom „Špecifikácia“, z ktorej vyplýva, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka v celkovej výške 765,89 EUR (čo už žalobca tvrdil aj skôr) a tiež informácia, že žalovaná z poskytnutého úverového rámca vyčerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 1.070,55 EUR, že počas existencie povoleného prečerpania boli žalovanej zúčtované poplatky spolu vo výške 65,00 EUR a úrok vo výške 39,04 EUR, a že počas existencie povoleného prečerpania boli na účet poukázané kreditné transakcie vo výške 408,70 EUR. Zároveň v uvedenej listine bol uvedený rozpis toho ako boli započítané úhrady žalovanej, t.j. na istinu suma 304,66 EUR, na poplatky suma 65,00 EUR a na zmluvný úrok suma 39,04 EUR. Uvedená listina podaním samotným z 25.02.2026, ale tvorí jeho prílohu a má skôr povahu listinného dôkazu. Ďalej žalobca uviedol už len to, že žalovaná napriek opakovaným výzvam Pôvodného veriteľa neplnila pohľadávku riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť zo Zmluvy. Žalobca viacej tvrdení vo vzťahu k základnému vzťahu medzi Pôvodným veriteľom a žalovanou, od ktorého (právneho vzťahu) žalobca odvíjal uplatnený nárok, neuviedol. Žalobca tiež citoval niekoľko zákonných ustanovení avšak nijako na ne vo svojich tvrdeniach neodkazoval. Súd konštatuje, že uvedené tvrdenia sú do takej miery všeobecné, že z nich nie je možné vytvoriť celkový obraz z akého konkrétneho titulu a na základe akých konkrétnych podstatných skutkových okolností odvíja žalobca svoj nárok. Žalobca opísanie takmer všetkých rozhodujúcich skutočností nahradil odkazom na pripojené dôkazy (Zmluva, VOP), čo je v rozpore s § 132 ods. 2 CSP. Súd má za to, že odkazovanie na priložené dôkazy je do nejakej miery prípustné, ak sa ním dosiahne napr. zachovanie prehľadnosti žaloby, avšak aj v takomto prípade musia byť odkazované ustanovenia dokumentov jednoznačne identifikované a nepostačuje odkaz na rozsiahly dokument ako celok. To, že peňažné prostriedky boli poskytnuté formou povoleného prečerpania musel súd len dedukovať z priloženej Zmluvy a z listiny Špecifikácia. Žalobca síce predložil Zmluvu, tá je však nazvaná Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu, pričom jej predmetom je otvorenie a vedenie bežného účtu Pôvodným veriteľom pre majiteľa účtu (žalovanú) a poskytovanie ďalších produktov a služieb v zmysle balíka služieb. To, že by mali byť poskytnuté peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania žalobca vo svojich tvrdeniach neuvádza. Nie je úlohou súdu domýšľať si čo bolo myslené všeobecným tvrdením žalobcu uvedeným v žalobe slovami „Na základe Zmluvy Pôvodný veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky“ a vyhľadávať v predložených prílohách podaní žalobcu, akou formou boli tieto peňažné prostriedky žalovanej poskytnuté. Zo žaloby tiež vyplývalo, že Pôvodný veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Slovo „poskytol“ evokuje jednorazovosť deja, v tomto prípade pravdepodobne jednorazové poskytnutie peňažných prostriedkov formou pôžičky alebo úveru. Z príloh podaní žalobcu (Zmluva, Špecifikácia) však vyplýva, že Pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere formou povoleného prečerpania. Žalobcom v žalobe uvádzaná skutočnosť je tak v rozpore s predloženou zmluvou. Žalobca ďalej neuvádza koľko peňažných prostriedkov Pôvodný veriteľ žalovanej poskytol, uvádza len výšku pohľadávky Pôvodného veriteľa v čase postúpenia pohľadávky z Pôvodného veriteľa na žalobcu. Výšku poskytnutej sumy je potom možné opäť len vycítať z dôkazného prostriedku – Špecifikácia.

12. Hoci by malo ísť o vec jednoduchého právneho posúdenia a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 EUR (§ 297 písm. b) CSP), súd v dôsledku vyššie uvedeného nedostatku skutkových tvrdení a rozporov medzi skutkovými tvrdeniami a predloženými dôkazmi nariadil pojednávanie. Žalobca predvolanie na pojednávanie prevzal, následne ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a z dôvodu hospodárnosti konania požiadal súd, aby o žalobe rozhodol na základe predložených listinných dôkazov bez osobnej účasti sporových strán. Žalobca tak nevyužil svoje právo zúčastniť sa pojednávania. Súd nemohol vo vzťahu k absencii a nedostatkom tvrdení a k rozporom medzi tvrdeniami a dôkazmi využiť § 150 ods. 2 CSP, príp. 181 ods. 4 CSP, keďže žalobca sa pojednávania nezúčastnil. Žalobca sa tak svojou pasivitou pripravil možnosti reagovať na predbežné právne posúdenie súdu uvedené na pojednávaní konanom dňa 05.03.2026 a súd nemohol odstrániť vyššie uvedené nedostatky ani postupom podľa §

150 ods. 2 CSP. Vyššie uvedené nejasnosti v tvrdeniach a rozpor medzi tvrdeniami a dôkazmi neboli dôvodom na postup podľa § 129 CSP, ale bolo ich možné odstrániť postupom podľa § 150 ods. 2 CSP. Odročenie pojednávania z dôvodu neúčasti strán alebo prípadné písomné vyzývanie žalobcu na odstránenie nedostatkov by absolútne negovalo zmysel a účel pojednávania a takýto postup súdu by nemal žiadnu zákonnú oporu, nakoľko by narušal kontradiktórnosť sporového konania.

13. Súd podotýka, že žalobca samozrejme môže používať z hľadiska hospodárnosti aj predlohy žalôb, do ktorých následne vpisuje len konkrétne údaje, avšak je potrebné prihliadať na to, že každé súdne konanie je rozhodovaním o individuálnej spornej veci, žalobca teda musí reflektovať na všetky jej eventuality tak, aby žaloba a v nej uvedené tvrdenia boli jasné, zrozumiteľné a určité vo vzťahu ku konkrétnej súdnej veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie jej povinný a ani nemôže nahrádzať úkony strán sporu, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť. Je úlohou a zodpovednosťou sporových strán substancovať skutkový základ sporu. Neunesenie tejto povinnosti má dôsledok v neúspechu sporovej strany.

14. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné.

Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. (Uznesenie Ústavného súdu SR z 11. júna 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019)

15. Tvrdenia žalobcu neboli síce žalovanou popreté, nakoľko však samotný žalobca v sporovom konaní neunesol bremeno tvrdenia, súd musel žalobu zamietnuť.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu 01.12.2021:

Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 92 ods. 8 prvej a tretej vety zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“) účinného v čase postúpenia žalovanej pohľadávky z Pôvodného veriteľa na žalobcu (26.04.2022):

Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

Podľa § 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia žalovanej pohľadávky z Pôvodného veriteľa na žalobcu (16.10.2023):

Na spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, sa vzťahujú ustanovenia § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. a) až d) a § 3 ods. 3, § 4 ods. 16, § 5 až 8, § 9 ods. 1, 4, 6 až 8, § 10, § 11, § 12 ods. 2, § 15, § 17, § 20 až 23 a § 25 až 27.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia žalovanej pohľadávky z Pôvodného veriteľa na žalobcu (16.10.2023):

Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi, na inú banku, alebo aj na osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

(uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/92/2018, obdobne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017, R 60/2018)

V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

(rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 162/2020, R 6/2022)

18. Žalobca v žalobe tvrdil, že Pôvodný veriteľ žalovanú opakovane vyzýval na zaplatenie pohľadávky, ale keďže tak žalovaná nespravila, tak Pôvodný veriteľ dňa 03.07.2023 Zmluvu vypovedal. Hoc súd trvá na tom, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, tak dodáva, že keby aj pripustil, že žalovanej boli poskytnuté peňažné prostriedky formou povoleného prečerpania, tak v takom prípade má súd za to, že výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v danom čase, (č.l. 77 spisu) nespĺňala všetky náležitosti takejto výzvy, a to najmä tým, že Pôvodný veriteľ neposkytol žalovanej lehotu minimálne 15 dní na to, aby splatila svoje dlžné splátky a tak sa vyhla riziku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Takýto nedostatok právneho úkonu súd skúma z úradnej povinnosti (ex offa) aplikujúc zásadu, že súd pozná právo (iura novit curia). Nejde tak o riadnu výzvu podľa v tom čase účinného právneho predpisu, a tak nemohlo dôjsť ani k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. V zmysle uvedených úvah a po preskúmaní výzvy (Výzva pred mimoriadnou splatnosťou) zo dňa 01.12.2021 adresovanej Pôvodným veriteľom žalovanej súd konštatuje, že nedošlo k platnému zosplateniu celého úveru a tým boli popreté tvrdenia, ktorými žalobca odôvodnil svoj nárok v tomto konaní.

19. Z dôvodu chýbajúcich tvrdení, súd opäť len dedukujúc, vychádzal z toho, že ide o úver poskytnutý formou povoleného prečerpania, ktorý musí byť splatený na požiadanie alebo do troch mesiacov (§ 1 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.) (pozn: súd vychádzal z toho, že Pôvodný veriteľ vypovedal Zmluvu dňa 06.07.2023 v dôsledku vzniku nepovoleného prečerpania zo dňa 31.08.2021). Na takýto úver sa tiež aplikujú ustanovenia vtedy účinného ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Uvedené postúpenie pohľadávky medzi Pôvodným veriteľom a žalobcom nespĺňalo podmienku splatnosti postupovaného úveru, keďže ako už súd uviedol vyššie, nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti celej pohľadávky Pôvodného veriteľa voči žalovanej. Pôvodný veriteľ preto ani nemohol na žalobcu platne previesť prevádzanú pohľadávku. Uvedené postúpenie pohľadávky je tak neplatné pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

20. Základným predpokladom úspechu žalobcu v sporovom konaní je preukázanie, že žalobca je nositeľom práva, ktoré uplatňuje v žalobe (aktívna vecná legitimitácia) a žalovaný je nositeľom tomuto právu zodpovedajúcej povinnosti (pasívna vecná legitimitácia), pričom tieto otázky súd v sporovom konaní skúma i bez návrhu a ešte pred tým ako skúma samotné merito veci. Súd zistil, že žalobcovi nesvedčí aktívna vecná legitimitáciu v tomto konaní a preto musel žalobu zamietnuť aj z tohto dôvodu.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Žalovaná bola z procesného hľadiska úspešná v celom rozsahu žalobou uplatneného nároku. Súd preto zaviazal žalobcu k úhrade náhrady trov súdneho konania, ktoré vznikli žalovanej, vo výške 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Námestovo. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).